

Nota de premsa

L'encariment de l'habitatge, la baixa redistribució de la riquesa i la precarietat laboral fan repuntar la pobresa a Catalunya

- La taxa AROPE puja fins al 24,8% i empitjora per primer cop en cinc anys, fins a afectar més de dos milions de persones a Catalunya
- La pobresa infantil s'enfila fins al 36%, i quasi la meitat de les persones sense nacionalitat espanyola viuen en risc de pobresa
- Les entitats alerten de la feblesa de les polítiques redistributives i reclamen reforçar la protecció social, l'accés a l'habitatge i la inversió social

Barcelona | 26 de març de 2026

La nova **Radiografia INSOCAT 2026**, elaborada per ECAS (Entitats Catalanes d'Acció Social), constata un empitjorament de la pobresa i l'exclusió social a Catalunya després de cinc anys d'evolució continguda. La taxa AROPE se situa en el **24,8%**, 0,8 punts més que l'any anterior, i la taxa de pobresa puja fins al **18,9%**. És a dir: **més de dos milions de persones** viuen en risc de pobresa o exclusió social a Catalunya.

L'informe, que posa en relació els resultats de l'Enquesta de Condicions de Vida amb dades d'altres fonts, subratlla la contradicció entre una suposada bonança econòmica i el malestar social que travessa una part molt important de la població. Mentre el PIB creix un **2,7%** i l'atur baixa fins al **8,4%**, un **47,3% de la població declara dificultats per arribar a final de mes**. “L'encariment del cost de la vida, que absorbeix el 95% de la renda mitjana disponible, fa que a la meitat de la població a Catalunya li costi poder pagar les despeses bàsiques”, afirma **Teresa Bermúdez**, vocal de pobresa d'ECAS. La pobresa en el treball s'incrementa fins a l'**11,8%** i el **42,4% de la població activa es troba en situació de precarietat laboral**.

ECAS adverteix, a més, que les dades no recullen tota la realitat social. Les estadístiques oficials deixen fora les situacions de màxima precarietat, com les de moltes persones sense llar o en situació administrativa irregular, i això fa que **la dimensió real de l'exclusió sigui encara més greu del que reflecteixen els indicadors.**

Infància, dones i persones migrades: els col·lectius més castigats

L'empitjorament de les dades torna a concentrar-se en els col·lectius que històricament pateixen més vulnerabilitat. La **pobresa infantil** arriba al **36%** entre els menors de 18 anys; per a les **dones** el risc augmenta més que per als homes; i gairebé **la meitat de les persones sense nacionalitat espanyola (49,7%)** es troben en risc de pobresa o exclusió.

També es manté una clara relació entre pobresa, nivell formatiu i posició socioeconòmica d'origen, fet que evidencia fins a quin punt **les desigualtats es transmeten i es cronifiquen**. De fet, el **35%** de la desigualtat d'ingressos és heretada i està determinada per circumstàncies no triades com el gènere, el lloc de naixement dels progenitors i, sobretot, l'origen socioeconòmic familiar. “L'ascensor social que havia funcionat en dècades anteriors està espatllat, i ara **tenir estudis superiors o feina no garanteixen arribar a final de mes amb tranquil·litat**”, expressa Bermúdez.

Les transferències socials continuen tenint un paper clau, però perden eficàcia. Actualment, només aconseguixen treure de la pobresa el **21,5%** de la població: “**la seva capacitat protectora és especialment insuficient per a la infància i l'adolescència, i funcionen sobretot en el cas de les pensions**”, explica la vocal de pobresa d'ECAS. Mentre que per a la gent gran les pensions redueixen la taxa de pobresa del **76,9%** al **14,2%**, en el cas dels menors la reducció és molt més limitada: passa del **39,7%** al **30%**.

L'habitatge, principal factor d'empobriment

La Radiografia INSOCAT 2026 assenyala l'habitatge com un dels grans motors d'empobriment. Entre 2014 i 2025 **els lloguers han augmentat un 58,07% a Catalunya, i viure de lloguer triplica el risc de pobresa**: es dispara fins al **34,4%**, davant de l'**11,3%** entre les persones que viuen en un habitatge de propietat.

A més, **568.000 llars** on viuen gairebé **dos milions de persones** pateixen precarietat en l'habitatge. Un **16,8%** de la població —**26,9%** en el cas de les persones estrangeres— no pot mantenir la llar a una temperatura adequada, i un **14,2%** de la població declara retards en el pagament de les despeses vinculades a la llar.

L'informe també alerta que la crisi d'accés i manteniment de l'habitatge està vinculada a una forta concentració de la propietat i un parc públic clarament insuficient. **Un 1,2% de grans tenidors posseeixen gairebé un quart del mercat immobiliari, i el 2% del parc públic -davant del 15% de la mitjana europea- conviu amb més de 400.000 pisos buits a Catalunya.** Aquesta combinació agreuja la inseguretat residencial i converteix una necessitat bàsica en un factor estructural de desigualtat.

Més redistribució i polítiques públiques més fortes

Davant d'aquest escenari, ECAS reclama **enfortir la capacitat redistributiva de les polítiques públiques**, millorar la cobertura de les prestacions socials, reforçar les mesures de suport a la infància i desplegar respostes estructurals en matèria d'habitatge. La federació alerta que **Catalunya continua a la cua de l'Estat en inversió social, amb 2.789 euros per habitant i any** -lluny dels 3.277 euros de mitjana-, i que prestacions com la Renda Garantida de Ciutadania o el complement d'infància de l'Ingrés Mínim Vital **continuen arribant a una part massa petita de les llars que les necessiten (15,9% i 11% de les llars en risc de pobresa, respectivament).**

En aquest context, ECAS insisteix que el creixement econòmic només tindrà impacte real en la vida de la ciutadania si va acompanyat de polítiques públiques valentes i sostingudes en el temps. **Cal determinació en l'acció pública perquè la prosperitat sigui compartida i els drets socials, efectivament garantits.**

Per a més informació

Estefania Bedmar · Responsable de comunicació d'ECAS
comunicacio@acciosocial.org
690 372 019